

Duo Tractatus

Moneta, Giampietro

Marburg, 1628

II. An possint optari domus canonicales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63048](#)

5 cum habere † in sacro aliquo collegio, piave universitate, ubi singulis providetur de beneficio, vel commenda, ut in militiis equitum; sic videmus in religione Hierosol. S. Joannis, antiquiores in receptione optare pinguiores commendas vacantes: ita etiam novimus in illustrissimo collegio DD. Cardinalium antiquiores in eodem ordine optare vacantem titulum. An vero etiam induci possit consuetudo, ut clerici, & presbiteri simplices, qui quodammodo sunt de corpore aliquius ecclesie, optent canonicatus vacantes, & canonici dignitates. Probabile videtur † quod sic, cum nihil repugnet eorum, quae supra adduximus: semper enim optatur praebenda ab iis, qui sunt de ecclesia collegata; & ita in terminis tenet Thom. Zerol. in Prax. Episc. verbo canonica, versic. ad 7. & Abb. d. conf. 159. n. 18. & 19. Quibus etiam addi possunt, quae dicimus infr. cap. s. quaest. 2. concl. 1.

Quæro Secundo, An possit optari domus canonica?

7 Respondeo, certum esse, † quod sic: Quamvis enim de hoc non sit textus expressus, id tamen aperte tenet gloss. d. c. fin. in verbo consuetudo, & ibi Archid. Gem. Butr. & alii, de consuetud. in 6. Bellam. decis. 63. num. Compost. c. ult. gl. 1. ext. de consuet. Prob. ad Jo. Mon. d. c. fin. num. 28 eod. tit. in 6. Abb. d. conf. 159. num. 18. & 21. Rebus. tract. de pacif. possess. num. 140. Licet enim 8 domus praebenda non sit; tamen vel est † annexa praebenda, ut aliquibus in locis, & in ecclesia Mediolanensi ædes sunt annexæ dignitatibus ex fundatione & institutione illustriss. æt. mem. Caroli Cardinali Borromsi, vel certe sunt accessoriae ad praebendas quare sequi debent eorum naturam, jur. vulg. ut colligitur ex Card. conf. 16. num. 1. & 2. ubi etiam cum numeris seqq. supponit, quod seclusa reservatione, & contratu constitutione, praebenda optata censeatur etiam optionata praebenda; ubi autem praebenda sit reservata, & per Papam conferatur, censeatur etiam collata dominus, neque locum habeat optio. Ea vero consuetudo suet. indu-

inducitur † spatio decem annorum, cum non sit contra ius, neque domus aliquid habeat † spiritualitatis sicut habent præbendæ distinctæ, quod inf. cap. 7. q. 1. melius demonstrabitur, neque præjudicatur juri episcopali, seu alterius collatoris, cum ædes † perse non conferantur, juxta deducta superius cap. præcedenti, q. 2. idq; in specie tradit Bellam. decis. 63. nu. 4. ex mente Compost. d. c. ult. in gloss. 1. ext. de consuet. referentis, summum Pontificem aliquando declarasse consuetudinem † optandi domos in Ecclesia Mediolanensi per 25. annos obtentam valuisse, quod & nos semel, d. q. 2. admonuimus. Ex quo patet, consuetudinem optandi domos in hac nostra ecclesia Mediolanensi antiquissimam esse, sicut etiam antiquissima, & immemorabilis est consuetudo optandi præbendas. An vero in optione domorum attendatur distinctio ordinum, aliquid dicemus. inf. cap. 5. quæst. 2. concl. utr.

Quæro TERTIO. An option locum habeat in beneficiis vacantibus apud sedem, seu alias quomodo cuncte reservatus?

PRIMA CONCLUSIO. Optio † locum non habet in beneficiis seu præbēdis in curia, seu apud sedem vacantibus. *tex. est d. c. fin. vers. in præbendis vero, ubi gloss. & Doct. de consuet. in 6. iāemq; notavit Gig. d. tract. de pension. q. 63. Rot. decis. 4. tit. de consuet. in no. Caputq. decis. 373. beneficia lib. 1. Staphil. in tract. de lit. grat. & just. tit. de vi. & effect. claus. in cap. quod incipit insuper derogatur, nu. 3. fol. mihi, 286. Iacob. Card. Simon. tract. de refer. benef. q. 45. num. 1. Aen. Falcon. simil. tract. q. 4. effect. 1. & alii quotquot de optionibus aliquid scripserunt. Id quoq; habet locum † in grossis fructibus (qui à distributionibus, & præbenda distinguuntur, ut patet ex Doct. in cap. unico, de cler. non resid. in 6. Calder. conf. 21 tit. de præben. & Paris. conf. 32. vol. 4. Fel. in c. Iacobus de Simon.) illi enim si obtenti fuerint per canonata, & nicum in curia defunctum optari non possunt, quamvis redirent ad Capitulum, ut tradit Rot. decis. 4. de consuetudo suet. in no. dicens, ita fuisse declaratum per Greg. x. 1.*